

Bijbels perspectief

Het woord van de week

2 Corintiërs 11:24, 25.

Van de Joden heb ik vijfmaal de veertig-min-één-slagen ontvangen, driemaal ben ik met de roede geselsd, eens ben ik gestenigd...

Wanneer lijden van welke aard ook je leven raakt, zal dit - heel begrijpelijk - leiden tot de 'waarom-vraag'. De vraag die wat vaak een worstelen met God zelf inhoudt om te begrijpen waarom God wat jou op dit moment overkomt, juist in jouw leven toelaat.

Vanuit de eigen ervaring met diep ingrijpend lijden geeft Selwyn Hughes in een dergelijk geval het advies naar Golgotha te gaan en vanaf die heuvel te kijken naar alle tragedies die een mens in zijn leven kunnen overkomen. Hughes, die niet alleen zijn vrouw verloor aan de niets ontziende ziekte kanker, maar ook nog eens kort achter elkaar zijn twee zonen moest afstaan en uiteindelijk zelf met kanker werd geconfronteerd, zegt heel eerlijk dat het kruis het probleem van het lijden niet oplost, maar dat het ons wel helpt om het lijden in het juiste perspectief te plaatsen. Hij zegt: 'Weinigen van ons beseffen waarschijnlijk dat er Bijbels bewijs is dat God niet alleen in Christus leed, maar dat God, in Christus, nog steeds met zijn volk lijdt'. Hij wijst vervolgens op het bittere lijden dat het volk Israël in Egypte meemaakte en hoe Gods Woord vertelt dat God hun verdrukking zag en hun zuchten en hulpgeroep hoorde (Ex. 2:24; Hand. 7:34). Vervolgens verwijst hij naar hoe Jezus Saul (later Paulus genoemd) vraagt: Saul, Saul waarom vervolgt gij Mij. Liet Jezus niet in die vraag onomwonden weten dat Hij zich solidair met de lijdende gemeente verklaarde? Dat alleen al deze twee tekstplaatsen ons doen beseffen: God de Vader deelt in Jezus in ons lijden. Het is waar, lijden mag onterecht en onjuist, niet eerlijk heten. Maar is het leven hoe dan ook eerlijk te noemen? Staat niet in het hart van het christelijk geloof een kruis en laat dat niet juist bij uitstek zien hoe oneerlijk het leven, de wereld is? Worden we hier niet bepaald bij een gegeven dat zelfs menig christen het liefst ontkent, namelijk dat we leven in een door de zonde gebroken en gekleurde wereld?

In de gekozen tekst somt Paulus enkele ervaringen met onrecht op die hij heeft meegemaakt. Het lijden, in meer dan een opzicht, was ook hem allerminst vreemd. Maar laat dat wat we van zijn leven weten niet zien dat hij in alle omstandigheden zich alleen richtte op God? Vertolkt hij dat niet in die overbekende woorden die zeggen: dat *alle dingen* meewerken ten goede voor hen, die God liefhebben (Rom. 8:28)? Wat je overkomt in onder meer lijden mag volslagen onbegrijpelijk zijn, maar in Gods hand wordt het tot iets goeds van eeuwigheidswaarde. Hughes zegt: het lijkt op twee tandwielen die samenwerken, God gebruikt feitelijk het kwaad om het kwaad te vernietigen.

Wie de Vader in en door Jezus Christus kennen, zich zijn eigendom weten, weten dat zij door de Drie-enige gekend zijn. Hen vertelt Paulus in Romeinen 8:29 iets opmerkelijks: ...die Hij tevoren gekend heeft, heeft Hij ook tevoren bestemd tot gelijkvormigheid aan het beeld zijns Zoons. Daar hoort lijden onherroepelijk bij. Kom ga mee naar Golgotha!